

Het “Heilige” in het Heilige Romeinse Rijk

Hij had Gelijk - deel één Europa

- De Trompet Redactie
- [09-06-2022](#)

Veel geschiedkundigen en analisten onderschatten de rol van de Rooms Katholieke Kerk in de Europese geschiedenis. Velen onderschatten eveneens de mate waarin het Vaticaan in deze tijd betrokken is in de zaken van Europa en van Europese landen.

Herbert Armstrong maakte deze fout nooit.

We hebben gezien hoe de heer Armstrong decennia lang profeteerde over de opkomst in deze eindtijd van de zevende en laatste herleving van het Heilige Romeinse Rijk. En alhoewel deze wereld-beheersende “Verenigde Staten van Europa,” zo waarschuwde hij, geregeerd zou worden door Duitsland, toont bijbelse profetie de noodzaak aan van een *aanvullende* macht om de verdeelde landen van Europa samen te lijmen. Per slot van rekening vergeleek Daniël's profetie de laatste herleving van het Heilige Romeinse Rijk aan een broos mengsel van ijzer en leem (Daniël 2:41-43). Door Daniël 7 met Openbaringen 13 en 17 te vergelijken, begreep de heer Armstrong dat die lijm een religie zou zijn. Door God's leiding, koppelde hij deze profetieën met geschiedenis en zag duidelijk dat de dodelijke *geestelijke macht* die deze Europese superstaat zou leiden het *Vaticaan* zou zijn.

Het Vaticaan is het “heilige” in de term *Heilige Romeinse Rijk*.

“Europeanen willen hun eigen verenigde militaire macht!” schreef de heer Armstrong in augustus 1978. “Zij weten dat een politieke unie van Europa een derde grote wereldmacht zal vormen, net zo sterk als de Verenigde Staten of de USSR—misschien zelfs sterker. ... Maar zij weten dat er maar EEN MOGELIJKHEID is voor een eenheid in Europa—EN DAT IS DOOR MIDDEL VAN HET VATICAN” (*Good News*. 28 aug. 1978; nadruk van ons).

Aan leden en medewerkers schreef hij op 23 jan. 1980: “Wat Rusland doet zal de vonk zijn die de leiders van de landen in Europa samenbrengt met het Vaticaan om een ‘Verenigde Naties van Europa’ te vormen. De politici kunnen dit niet alleen. SLECHTS IN SAMENWERKING MET DE PAUS WORDT DIT MOGELIJK.”

“Ik verkondig en schrijf al sinds 1935 dat de laatste van de zeven era's van het Heilige Romeinse Rijk in onze generatie zal ontstaan—een ‘Verenigde Staten van Europa’, die 10 landen of groepen van landen in Europa samenvoegt—in een unie van kerk en staat!” zo schreef hij in januari 1979 in de uitgave van de *Plain Truth*. “De landen van Europa hebben ernaar gestreefd om opnieuw verenigd te worden. Zij wensen een gemeenschappelijke munt, een enkele samengevoegde militaire macht, een enkele regering. Ze hebben hier een begin mee gemaakt met de Economische Gemeenschap (EEG). Ze werken nu toe naar een gemeenschappelijke munteenheid. Toch zijn ze op politieke basis totaal niet in staat geweest zich te verenigen.

“Op slechts een manier kan deze herleving van het Heilige Romeinse Rijk vruchtbaar worden—door de ‘goede diensten’ van het Vaticaan, die kerk en staat opnieuw verenigt, met het Vaticaan wijdbeens in het zadel regerend (Openbaringen 17:1-5).”

Herbert Armstrong en de *Plain Truth* verwezen voortdurend naar een Europa dat een kerk-staat eenheid zou vormen onder het schild van het Vaticaan.

Aantrekken van Oost Europa

Tijdens het Sovjet-tijdperk, bleef de *Plain Truth* zijn lezers aanmoedigen om te “kijken naar het Vaticaan dat steeds meer invloed over Europese zaken zal uit oefenen. Joegoslavië en het Vaticaan hebben hun volle diplomatische betrekkingen hervat—een maatregel die kan leiden tot verdere banden tussen het Vaticaan en Oost Europa. ... De paus verklaarde, Europese politieke eenheid bemoedigend, ‘Wij zien met plezier dat de Duitse regering actief bijdraagt aan het bereiken van dit doel.’ De invloed van het Vaticaan op Europese zaken is voorbestemd om verder te groeien in de maanden die voor ons liggen” (augustus/september 1970).

Misschien was de meest indrukwekkende profetie met betrekking tot de invloed van het Vaticaan op de Europese Unie, de volgehouden voorspelling over de invloed die de paus zou hebben op het terugtrekken van Oost-Europese landen uit de voormalige Sovjet Unie en in de schoot van Europa.

Merk op: “[W]e moeten begrijpen dat het ene grote, allesomvattende, ultieme doel is het verenigen van al het Christendom onder een samenhangende eenheid, onder één hoofd—het Roomse pausdom—in een poging de wereld het Katholieke concept van vrede te brengen. DIT PLAN VOORZIET HET VOLLEDIG GEBRUIK VAN HET NIEUWE EUROPA! (*Plain Truth*, januari 1963).

Met betrekking tot Oost Europa verklaarde de *Plain Truth* dat het pausdom zijn focus heeft gericht op het *leiden* van de diplomatieke betrekkingen die de binding tussen Oost en West Europa zouden creëren. ... Het Vaticaan, daar kunt u zeker van zijn, zal door blijven gaan met zijn deel in het het hof maken van de Oost-Europese landen. zijn Ostpolitiek is al lange tijd om hen terug in de ‘moederschoot’ te brengen. En dat is zeker het pad dat zij zullen moeten blijven volgen” (februari 1972).

Toen Paus Johannes Paulus II op het toneel verscheen, maakte de heer Armstrong de vooruitziende voorspelling: “Het karakter, de persoonlijkheid en acties van de Poolse Paus, Johannes Paulus II, tonen *meer* dan waarschijnlijk aan dat hij de paus zal zijn die zijn goede diensten aanbiedt om de landen van Europa opnieuw te verenigen. De Europese naties willen, serieus, verenigd worden. Vanuit zichzelf kan dit niet. Johannes Paulus II zou het mogelijk kunnen maken” (*Good News*, januari 1980).

Gedurende zijn pausdom riep Johannes Paulus het gehele Europa op *omterug te keren tot zijn oorsprong*

Op 9 november 1982,] sprekende tijdens zijn bedevaart naar Santiago de Compostela in Spanje, kondigde Paus Johannes Paulus II de volgende declaratie af aan Europa, “Ik, bisschop van Rome en herder van de universele kerk, verwoord vanuit Santiago aan u, Europa van alle eeuwen, een oproep vol van liefde: Vindt uzelf opnieuw. Wees uzelf. Ontdek uw oorsprong, herstel uw oorsprong in ere. Keer terug naar de authentieke waarden die uw geschiedenis glorieus maakte en uw aanwezigheid zo weldadig voor andere continenten. *Herbouw uw geestelijke eenheid*. ... U kunt nog steeds het leidende licht van de beschaving zijn.”

Denk aan de opmerkelijke vooruitziendheid van de heer Armstrong waarbij hij aangaf dat de EU de Sovjet-scheiding zou doorbreken om het oostelijke been van de Europese Unie te bouwen, en dat “Johannes Paulus II dit mogelijk zou kunnen maken.” Deze voorspelling werd geboren uit een gebeurtenis die betrekking heeft op het land van herkomst van de paus, Polen. Op 9 jan. 1998 rapporteerde de *Associated Press* dat de communistische leider van het land zich had overgegeven aan de wil van Rome; “Door de staat van beleg was de door de kerk gesteunde Solidariteitsbeweging neer geslagen, en de communistische leiders van Polen verwachtten een gelouterde Paus Johannes Paulus II die bereid was compromissen te sluiten toen hij zijn geboorteland bezocht in 1983.

“In plaats daarvan las de bisschop met krachtige stem een verbaasde Gen. Wojciech Jaruzelski de les, terwijl het land toekeek via de televisie. De geschiedenis zou zijn rechter zijn, waarschuwde de paus, en hij eiste herstel van vakbondsrechten voor de eerste vrije vakbonden van het Sovjet-blok [Solidariteit].” Tegenover deze eis capituleerde Jaruzelski. De door het Vaticaan gesponsorde Solidariteitsbeweging triomfeerde, en Polen brak het Communistische juk en zocht toenadering tot de Europese Unie! Het Vaticaan had een wig gestoken in het IJzeren Gordijn die het zou openbreken en zijn totale neergang zou veroorzaken!

De macht van deze pauselijke diplomatie werd in een nieuwsbericht erkent door ABC-correspondent Bill Blakemore: “Johannes Paulus II ontbrandde niet alleen een geweldloze revolutie toen hij in eerste instantie als paus terugkeerde in 1979, maar tegen 1989 had hij deze (revolutie) ook met geduldige kracht geleid tot overwinning—de Poolse Solidariteitsbeweging verspreidde zich tot de Berlijnse Muur viel en de Communisten weg gingen.

“De Russische Premier Gorbachev schreef later dat de filosofie en aanpak van Johannes Paulus een “nieuw soort denken mogelijk heeft gemaakt voor ons allemaal” (18 juni 1999).

De *Trumpet* heeft de aanhoudende trend van pauselijke politiek gedocumenteerd vanaf het laatste decennium van de 20e eeuw tot het eind van het eerste decennium van de 21ste, getuigend van de samengevoegde kracht van Rome en Brussel/Berlijn die samen werkten om het oostelijke been van het heropgerichte Heilige Romeinse Rijk op te bouwen. Aan het begin van het volgende decennium was dat project zo goed als voltooid. Zo was nog één van de krachtige profetieën vervuld die uitgezonden en gepubliceerd werden door Herbert Armstrong in de voorafgaande vijf decennia!

Maar een nog krachtigere ondersteuning van Herbert Armstrong's voorspelling dat een “sterke, geestelijke, bindende kracht” spoedig in Europa zou verschijnen kwam in beeld na de dood van Johannes Paulus II.

Een nieuwe culturele eenheid

Vanaf mid-1990 heeft de *Trumpet* een oog gehouden op en gerapporteerd over Kardinaal Joseph Ratzinger, en hem als mogelijke kandidaat gekenmerkt om een zieke Johannes Paulus II op te volgen. In april 2004 werd dat realiteit. Ratzinger nam de pauselijke troon over onder de naam Benedictus XVI.

Waarom die naam? Het heeft alles te maken met de profetie die Herbert Armstrong verkondigde over een “sterke geestelijke kracht” die een verenigend Europa samenbindt! Het pausdom van Benedictus XVI heeft voldoende bewijs laten zien van zijn ambitie om het Rooms Katholicisme weer relevant te maken in de 21ste eeuw.

Binnen de kerk is de paus verder gegaan met zijn decennia-lange campagne om liberalen te verdrijven en het dek te vullen met conservatieven. Hij heeft het gebruik van het ultra-conservatieve Tridentine gebedsboek hersteld. Hij heeft gelovigen opgeroepen om te evangeliseren—om “opnieuw missionaire activiteiten op te starten om de vele zware beproevingen van onze tijd het hoofd te kunnen bieden.”

In Europa werkt Benedictus aan het herstellen van een Katholiek continent. In onze uitgave van juni 2005 berichtten wij, “In zijn eerste wekelijkse pauselijke audiëntie, op 27 april, maakte Ratzinger van de gelegenheid gebruik ‘om uit te drukken wat het centrale thema van zijn pausdom zou kunnen worden: de Christelijke oorsprong van Europa’ (*International Herald Tribune*, 28 april).” Tussen de niet-Katholieke Christenen tracht hij de aanbidders onder pauselijke autoriteit te trekken. In de wereld richt hij een stevige aanval op secularisme en goddeloosheid. Zijn Vaticaan heeft druk uitgeoefend op politici om hun beleid te wijzigen, het heeft stemmers verenigd om de uitkomst van verkiezingen te wijzigen, en heeft leiders gedwongen hun positie neer te leggen. Dit zijn slechts de echo’s van de geschiedenis van het Vaticaan als (mede-) bepaler van machtsposities in Europa.

Benedictus XVI heeft eraan gewerkt het Katholicisme niet alleen in Europa maar over de hele wereld, nieuw leven in te blazen. Hij is bijzonder actief geweest in Latijns Amerika, waar hij de bisschoppen uitgedaagd heeft een continent-brede kruistocht op te zetten tegen niet-Katholieke religies. Tegen de Islam heeft hij een onmiskenbaar verzet laten zien, een hardheid, die belooft nog krachtiger te worden.

Opmerkelijk genoeg lijkt deze serie van provocerende acties de populariteit van de paus niet te hebben gekwetst maar juist te hebben geholpen. Wat Benedictus in feite heeft gedaan, is het Vaticaan klaar stomen om zijn geprofeteerde rol in Europese- en Wereldgebeurtenissen te vervullen. Hij is erg actief geweest, zeer vastberaden en agressief in zijn benadering om Rome zo te positioneren dat zij in de toekomst een grotere rol kan spelen.

Benedictus bekijkt zijn acties vanuit een historische context—het vergemakkelijken van nog een opleving van die aloude kerk-staat-unie, het Heilige Romeinse Rijk. Dat is de reden voor het kiezen van de naam Benedictus, zoals hij verklaarde in die eerste pauselijke audiëntie in 2005. Daar prees hij de rol die Europa’s beschermheilige, “Benedictus van Norcia, de oprichter van de orde der Benedictijnen in de vijfde eeuw, had op de verspreiding van het Christendom in Europa,” volgens de *International Herald Tribune* (ibid.) Paus Benedictus stelde, “Hij representeert een fundamenteel referentiepunt voor de eenheid van Europa en een krachtige herinnering aan de onherroepelijke Christelijke oorsprong van zijn cultuur en beschaving.”

In april 2008 zei de paus dat Benedictus “een fundamentele invloed uitoefende op de ontwikkeling van Europese beschaving en cultuur.” Hij prees Benedictus voor zijn hulp aan het Continent om de “duistere nacht in de geschiedenis” te boven te komen die volgde na de val van het Romeinse Rijk.

Deze paus identificeert zich sterk met zijn naamgenoot, wiens monastieke systeem Europa sterk beïnvloedde tijdens de opleving van het Romeinse Rijk onder Justinianus. Hij probeert duidelijk in deze tijd eenzelfde opleving te veroorzaken. Door te zinspelen op de periode tussen de val van het Romeinse Rijk in 476 na Chr. en zijn heropleving onder Justinianus in 554 na Chr. als de “duistere nacht in de geschiedenis,” lijkt Benedictus XVI te impliceren dat het moderne Europa eenzelfde “duistere nacht” heeft doorgemaakt uit welke het nu onder zijn invloed te voorschijn komt.

De paus zei ook dat Benedictus gezorgd had voor een “nieuwe culturele eenheid gebaseerd op Christelijk geloof” binnen Europa—die een anders verdeelde Europese bevolking verenigde binnen een krachtig rijk. Vervolgens heeft deze “culturele eenheid” die door het Rooms Katholicisme werd gevormd keer op keer geholpen Europa te verenigen als Heilig Romeins Rijk.

De paus werkt eraan om Europa nu zover te krijgen de religie van Rome te omarmen—om die “geestelijke bindende kracht” te worden die, zoals geprofeteerd door Herbert Armstrong uiteindelijk Europa zal samenbinden—om nogmaals dienst te doen als culturele lijn die de heroprichting van het eeuwenoude Heilige Romeinse Rijk mogelijk maakt.

De Bijbel laat ons zien dat hij voorbestemd is hierin te slagen.■